

vysvědčení a poplatek za knížku, do které jest vysvědčení vlepeno (t. č. KČ 320).

Když byl žadatel při zkoušce reprobován, musí k žádosti za připuštění k opakování zkoušky připojit zkušební taxu znova.

§ 10.

Duplikát vysvědčení.

Ztratil-li někdo vysvědčení o řidičské zkoušce, musí ihned učiniti oznámení s udáním bližších okolností u zemské správy politické v Praze a žádati o vydání druhopisu.

Neshledá-li tento úřad proti tomu překážek, zmocní příslušného zkušebního komisaře ku vydání žádaného druhopisu.

K žádosti nutno přiložiti 3 K kolek na druhopis a poplatek za knížku, do které jest vysvědčení vlepeno (t. č. KČ 320), jakož i fotografii dle § 7, odst. 6., ve 2 exemplářích.

§ 11.

Evidence.

Za účelem evidence, a aby se umožnilo případné vydávání druhopisů, ukládá se zkušebním komisařům, aby vedli o předsevzatých zkouškách řidičů motorových vozidel záznamné knihy, které mají obsahovati:

- a) běžné číslo zkoušky, které vyznačeno býti musí též na vysvědčení;
- b) udání obsažená v odst. 1. až 4. §u 7 tohoto vyhlášení;
- c) den a místo zkoušky;
- d) vozidlo, na němž byla zkouška vykonána;
- e) kategorie vozidel, pro něž bylo vysvědčení vydáno;
- f) datum a číslo výnosu zemské správy politické, kterým byl dotyčný uchazeč ku zkoušce připuštěn.

Záznamné knihy buďtež každoročně uzavřeny a jich opis nejdéle do 31. ledna následujícího roku zemské správě politické předložen.

III. Závěrečné ustanovení.

§ 12.

Tato opatření nabývají účinnosti dnem 15. května 1920 na místě tímto zrušených vyhlášení bývalého místodržitele v Čechách ze dne 8. července 1910, čís. 35 z. z., 3. ledna 1911, čís. 5 z. z., 2. května 1914, čís. 26 z. z., a 13. prosince 1916, čís. 108 z. z.

Prezident zemské správy politické:

Kosina v. r.

Čís. 311.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

jmž se doplňují některá ustanovení zákona ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Zákon ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., se doplňuje a mění takto:

1. Mezi odstavce 2. a 3. §u 1 vsunuje se toto ustanovení:

„Statky církevními ve smyslu tohoto zákona rozumějí se nemovitosti kterékoli církve nebo náboženské společnosti vůbec (pozemky kostelní, zádušní, farní, obroční a pod.).“

2. Jako druhý odstavec §u 8 vsunuje se toto ustanovení:

„Hledíc k zákonu ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n., počítá se tu jedna koruna měny rakousko-uherské za jednu korunu československou.“

3. V § 17, v posledním odstavci, buďtež vypuštěna slova „s konečnou platností“.

4. Mezi odstavce 1. a 2. §u 22 vsunuje se toto ustanovení:

„Nabyvateli pozemku dovoleno jest jej zciziti mezi živými do deseti let jen se svolením pozemkového úřadu. Svolení musí býti vykázáno v návrhu na zápis vlastnického práva. Tohoto svolení není třeba, jde-li o zcizení mezi manželi nebo s rodičů na potomky. Tito nástupci jsou však stejně omezení jako první nabyvatel.“

Obmezení podle tohoto ustanovení poznámená se v knihách a vymaže se po uplynutí vytičené lhůty na návrh vlastníkův.“

5. Odstavec 1. §u 26 zní:

„Ze složených peněz (odst. 1. §u 21) odvede soud především ve prospěch státu 5% celé přejímací ceny. Nevykáže-li majitel do 4 neděl po doručení knihovního usnesení listinou soudně neb notářem ověřenou, že osoby jmenované v § 19 svolují, aby mu byl vydán zbytek přejímací ceny nebo splátky, rozvrhne jej knihovní soud v nesporném řízení podle zásad o rozvrhu nejvyššího podání za vydražené nemovitosti.“

6. Jako odstavec 2. §u 27 vkládá se toto ustanovení:

„Při statech církevních a nadačních může však žádati vlastník náhradu za pozemky postoupené a přidělí půdy ze zabraného majetku podle § 10 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., případně podle § 24 zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctý den po vyhlášení.

Lhůta ke stížnosti do rozhodnutí sborového soudu I. stolice (§ 17), které bylo doručeno před účinností tohoto zákona, počíná dnem jeho účinnosti.

Článek III.

Provést tento zákon náleží všem ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Hodža v. r.	Švehla v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Heidler v. r.	Prášek v. r.
Dr. Veselý v. r.	Klofáč v. r.
HAMPL v. r.	Habrman v. r.

Staněk v. r.

Sonntag v. r.,

jako ministr financí a správce ministerstva pro zásobování lidu.

Čís. 312.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

jmž upravují se drahotní přídavky úředníkům obecním v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a úředníkům okresním v Čechách, okresním cestovním na Moravě a ve Slezsku, jakož i staro-pensistům.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Úředníci, na něž vztahují se zákony ze dne 23. července 1919, čís. 443 Sb. z. a n., ze dne 23. července 1919, čís. 444 Sb. z. a n., a ze dne 30. září 1919, čís. 536 Sb. z. a n., mají zákonný nárok na drahotní a nákupní přídavky ve stejné výši jako úředníci státní, pokud celkový

jejich služební příjem již nedosahuje nebo nepřesahuje obdobného celkového příjmu služebního státních úředníků rovnocenné kategorie a stejné doby služební, a to po dobu, pokud drahotní a nákupní přídavky se budou vypláceti státním úředníkům.

§ 2.

Úředníkům obecním a okresním, kteří odešli nebo odejdou na trvalý odpočinek, jakož i jejich vdovám, pokud se týče pozůstalým jejich dětem, přísluší též nárok na drahotní a nákupní přídavky, jako v obdobných případech mají úředníci státní rovnocenné kategorie a stejné doby služební, a to po dobu, pokud drahotní a nákupní přídavky se budou vypláceti státním úředníkům a jejich příslušníkům.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí jej přísluší ministru vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Čís. 313.

Zákon ze dne 9. dubna 1920, jmž se částečně mění zákon o osobních daních přímých.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Zákon o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z., ve znění novely ze dne 23. ledna 1914, čís. 13 ř. z., mění se pro berní léta 1920 a 1921 fakto:

V § 125, č. 7., buďž částka 3000 Kč (článek I. zákona ze dne 18. listopadu 1919, č. 617 Sb. z. a n.) zaměněna částkou 4800 Kč.

V § 155, odst. 1., buďž částka 1600 Kč nahrazena částkou 4800 Kč.

V § 157, odst. 2., buďž částka 4000 Kč nahrazena částkou 8400 Kč.

V § 160, čís. 4., buďž částka 3000 Kč nahrazena částkou 7200 Kč.

V § 160, čís. 7., buďž částka 3600 Kč nahrazena částkou 7200 Kč.

V § 172, odst. 1., odpadne v daňové stupnici první až šestnáctý stupeň a na místo sedmáctého až třicátého pátého stupně nastoupí tato berní sazba;